

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני: השבת

בניסת השבת: 16:23

יציאת השבת: 21:7:1

עלון מס' 110
ו' כסלו תשע"א

ויצא

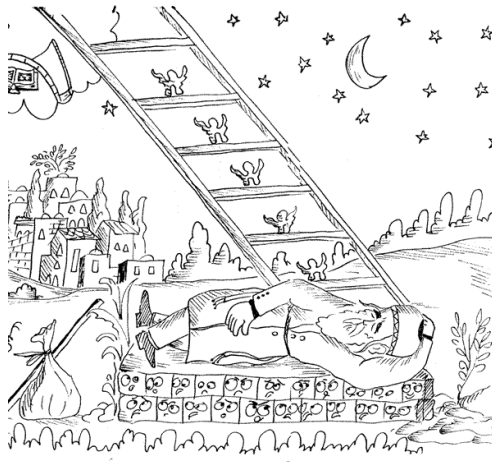
שיהיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"ויוזלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה

מלאכי א-להים עולים ויורדים בו" (בראשית כ"ח, י"ב)

מה כוונת התורה בסיפור שמלאכי א-להים עולים ויורדים בסולם וכי הם לא יכולים לעלות ולרדת בפסיעה אחת?

כך הוא עם ישראל, אפילו האדם הקטן והפשוט ביותר מעשיו הקטנים פועלים למעלה הן לטוב והן למוטב כמו שכתוב "כי חלק ה' עמו..." (דברים). עם ישראל- נשמותיהם קשורות למעלה כמו חבל האחד אזי בקצה אותו בקצה השני החבל יתנדנד...

משל למלך שציווה לסופר לצייר על לוח את כל כדור הארץ וכך עשה הסופר. והיה מצוין ערים ימים ונהרות ומדבריות ע"י נקודות קטנות וקוים בצבעים שונים וכשסיים עבודתו הביאה למלך, וירא

המלך והנה חסרה נקודה אחת קטנה... ויצא המלך להענישו בעונש גדול... ויתחנן הסופר אל המלך, "האם מפני חסרון נקודה קטנה יהיה גדול עונוי מנשוא!?", ויען המלך: "הן בעיניך קטנה היא הנקודה, אבל נקודה קטנה זו מורה על מדינה גדולה מאוד..."

והנה ידוע שהמלאכים הם עומדים אך לפי מעשי בני האדם הם עולים ויורדים, וזה מה שהראו ליעקב בחלום שבכה מעשי האדם לילך מעלה מעלה וממדרגה למדרגה ואף האדם הוא "מוצב ארצה", אך "וראשו מגיע השמימה" כמו שכתוב "עולים ויורדים בו" שבו באדם הכל תלוי לפי מעשיו ודבורו...

מתוך אוצרות התורה

"ויישכב, במקום ההוא" (בראשית כ"ח, י"א)

באותו מקום שכב, אבל 14 שנים ששימש בבית עבר לא שכב בלילה, שהיה עוסק בתורה (רש"י)

מסופר על ר' ישראל מסלנט שפעם בא אליו אדם שהתאונן שאינו יכול לישון בלילה ונשקפת סכנה גדולה לבריאותו ובעיקר לעצביו ההולכים ונמתחים עד שלא ידע את נפשו. ענה לו הרב: להיפך, הרי אתה איש מאושר ומוצלח מאוד מאוד, הלא יכול אתה להיות נעור כל הלילה וללמוד תורה באין מפריע, ואם כן אשריך...

מתוך תורת הפרשה

"הפעם אודה את ה'"

(בראשית, כ"ט, ל"ה)

- "שנבלתי יותר לחלקי

- ולמעתה יש לי להודות"

(רש"י)

- לדוע נקרא בן

ישראל בשם: "הודי"?

- על שלמו של "הודה"

ושלמו של יהודה -

ללשון שבח והודיה.

יהודי סלמתי חיוב

להטלן כי הש"ית

בולל עליו טובות

הרבה יותר לן המגיע

לו לפי מעשיו:

"שנבלתי יותר לחלקי"

וזהו סוד השם "הודי".

הר' מקוצק זצ"ל

הסבא מקלם
זצ"ל היה אומר
שאפילו חלום של

אדם הוא

בחשבון: חלום

טוב הוא שחר,

חלום רע

הוא עגש.

מי שנעשה לו

גס מנכין לו

מזכיותיו,

אין חנם כלל

(מבחר הפנינים)

פעם אחת עשה דָּרְכּוֹ ר' אלחנן וסרמן זצ"ל בְּאֵינָה מצרפת לְאֵנְגְלִיָּה. בְּאוֹתָהּ אֵינָה נִסְעָה גַם ר' אֶהֱרָן גוֹדְמָן. מֵרֵאשִׁי "מֵגֵדֶת יִשְׂרָאֵל" הֶעוֹלָמִית, אֲךָ הֵם לֹא הִתְרָאוּ כָּל הַעֵת וְלֹא יָדְעוּ שְׂנוֹסְעִים יַחְדָּו.

בְּמֵהֶלֶךְ הַפְּלִגְתָּם הִתְחוֹלְלָה בֵּינָם סְעָרָה עֲזָה, וְכָל הַנּוֹסְעִים סָבְלוּ קָשָׁה וְנִתְקַפּוּ בְּהִקְאֹת וּבְתוֹפְעוֹת אַחֲרוֹת שֶׁל מַחֲלַת-הַיָּם. כְּשֶׁעָנּוּ בַּחוּף שֶׁל אֵנְגְלִיָּה וַיִּרְדּוּ מֵהָאֵינָה, הִבְחִין מֵרַגְעוֹ גוֹדְמָן בְּרֵי אֶלְחָנָן וְנִגַּשׁ אֵלָיו בְּשִׂמְחָה, בְּרָכּוֹ לְשָׁלוֹם, כְּשֶׁהוּא מִתְעַנֵּן וְשׂוֹמֵל בְּתַחֲדָה: "אִיךָ עֵבְרָה הַנִּסְעָה עַל הַרְבֵּי הַלֵּא הַיִּינוּ כְּלָנוּ חוֹלִים עַד כְּדֵי פְקוּחַ נַפְשִׁי". תָּלָה בּוֹ ר' אֶלְחָנָן עֵינָיִם תְּמָהוֹת וְהִגִּיב בְּתֵם לֵב: "מוֹזְרוּ! אֲנֹכִי לֹא סָבַלְתִּי מֵהַפְּרָעוֹת וְהַדְּרָךְ עֵבְרָה עָלַי בְּהַרְגָּשָׁה נוֹחָה מְאֹד! אֵין זֹאת, אֶלְמָא שְׂכַפִּי הַנְּרָאָה לֹא אֶמְרָתְסָא אֶת "תְּפִלַּת הַדְּרָךְ" בְּכַוָּנַת הַלֵּב הַרְאִינָה...

"וַיִּתֵּן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְדֵי לְלַבֵּשׁ" (בראשית, כ"ח, כ')

יעקב אבינו מלמדנו מוסר גדול שאם אנחנו מבקשים מהקב"ה נבקש את זה בשלמות: לחם כדי לאכול מפני שיש אנשים שיש להם לחם אבל הם לא יכולים לאכול, יש בגדים אבל לא יכולים ללבוש, רגליים, אבל לא יכולים להלך, על כן לא נחסוך במילים כלפי ה' יתברך שאוהב להיטיב לברואיו ובתפילותינו נבקש ממנו את חפצנו לעבודתו יתברך.
מתוך פרי חנן על התורה

מעשה עם הרב הצדיק רבי יהודה צדקה זצוק"ל, שהלך פעם לבנק למשכון כסף, ואחרי שעמד בתור אמר לו הפקיד שאין באפשרותו למשוך, משום שאין כסף בחשבון. כשהלך הרב לישיבה אמר לתלמידיו: "למדתי מדבר זה מוסר השכל גדול: אדם הולך לו בעולם הזה וחושב לעצמו שהוא מסודר, שיש לו עולם הבא גדול, מצוות ומעשים טובים, אבל אחרי אריכות ימים מתברר לו שאין לו כלום בחשבון המצוות, מפני שלא עשה לש"ש, או חיפש שיכבדו אותו וכו'".

**קריאת שמע
במקום שיש ריח רע**

פינת ההלכה
הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

אסור לקרוא קריאת שמע או להתפלל או לברך במקום שיש ריח רע, כגון שנכנס ריח רע מבית הכסא, או שנפתח הביוב שעובר בדרך רשות הרבים הסמוכה לביתו ונודף ממנו ריח רע, או שישנו בסמוך פח אשפה שריחו נודף, אע"פ שהבית עצמו נקי.
וכן אסור לקרוא קריאת שמע בסמוך ללול של תרנגולים, מפני שריחו רע, ודינו כדון צואת אדם. והוא הדין בזה לדיר של בהמות שיש שם צואה של הבהמות, שאף הוא ריחו רע, שאסור לומר או להרהר שם דברי תורה. ודבר זה מצוי במושבים וקיבוצים או בישובים הסמוכים להם.
וכיצד יעשה כדי שיוכל לקרוא קריאת שמע או להתפלל או לברך? ישרוף חתיכת בגד בלוי, באופן שריח השריפה יגבר על הריח רע, או שיוזף מי ורדים או בשמים או מטהר אויר, באופן שהריח הטוב יגבר על הריח הרע, ואז מותר לקרוא קריאת שמע או להתפלל או לברך, מאחר והמקום עצמו נקי וטהור ואין ריח רע מורגש בבית.
וכל זה דווקא בדבר שריחו רע מחמת סירחון ועיפוש, אבל דבר שריחו רע מטבעו וברייתו ולא מחמת סירחון ועיפוש, כגון נפט וזפת, אף על פי שריחו קשה אין לו דין צואה, ואין צריך להתרחק ממנו בשעת קריאת שמע ותפלה. ומכל מקום ממידת חסידות יש להתרחק גם מזה בשעת התפלה.

"וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שִׁבְעִי"
(בראשית, כ"ח, י')

מגיד שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם (רש"י)
אדם בא לעולם כדי להשאיר רושם. אבל שימו לב: להשאיר רושם ולא לעשות רושם... יחי ההבדל...
מתוך "נר תמיד"

“אם מאן דהוא ישב במקומך בבית הכנסת, אל תקפיד, תעבור מקום, ותכוון שזה גלות שמכפרת”
(פלא יועץ ערך גלות)

